# USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Tomáše Langáška (soudce zpravodaj) a soudců JUDr. Petra Průchy a Mgr. Ondřeje Mrákoty v právní věci žalobce: **J. G.**, proti žalovanému: **Ministerstvo práce a sociálních věcí**, se sídlem Na Poříčním právu 1, Praha 2, týkající se řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 13. října 2016, č. j. MPSV-2016/218299-912, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Krajského soudu v Praze ze dne 31. května 2017, č. j. 42 Ad 21/2016 - 27,

takto:

**I.** Kasační stížnost žalobce **se odmítá.**

**II.** Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

## Odůvodnění:

[1] Žalobou podanou ke Krajskému soudu v Praze (dále jen „krajský soud“) se žalobce domáhal zrušení v záhlaví označeného rozhodnutí žalovaného, kterým bylo pro opožděnost zamítnuto odvolání žalobce proti rozhodnutí Úřadu práce ČR – krajské pobočky v Příbrami ze dne 8. srpna 2016, č. j. 17362/2016/NYM ve věci žádosti stěžovatele o dávku mimořádné okamžité pomoci. Krajský soud v průběhu řízení zjistil, že napadené rozhodnutí žalovaného bylo v přezkumném řízení zrušeno rozhodnutím ministryně práce a sociálních věcí ze dne 17. března 2017, č. j. MPSV-2017/23624-513/2. V důsledku toho odpadl předmět soudního řízení, což představuje neodstranitelný nedostatek podmínek řízení ve smyslu § 46 odst. 1 písm. a) zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), pročež krajský soud žalobu odmítl a zároveň rozhodl, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

[2] Žalobce (dále též „stěžovatel“) napadl usnesení krajského soudu kasační stížností spojenou se žádostí o osvobození od soudního poplatku za kasační stížnost a o ustanovení zástupce z řad advokátů.

[3] Usnesením č. j. 6 Ads 208/2017 - 9 ze dne 29. června 2017 však byl návrh na ustanovení zástupce zamítnut, neboť v daném případě se jedná o zjevně neúspěšnou kasační stížnost, a další vedení řízení o kasační stížnosti je předem „odsouzeno“ k procesnímu nezdaru. Současně byl stěžovatel vyzván, aby ve dvoutýdenní soudcovské lhůtě doložil

splnění podmínky řízení, tj. právního zastoupení, předložením plné moci, příp. prokázáním požadovaného vysokoškolského právnického vzdělání. Stěžovatel byl poučen o možnosti lhůtu prodloužit, příp. prominout její zmeškání, jakož i o následku nesplnění výzvy. Vzhledem k nesouhlasné reakci stěžovatele předseda senátu stěžovateli totéž sdělil, resp. vysvětlil dalším přípisem ze dne 27. července 2017.

[4] Uvedené usnesení bylo stěžovateli doručeno v úterý dne 11. července 2017. Dvoutýdenní soudcovská lhůta uplynula v úterý 25. července 2017. Jelikož stěžovatel ani do dnešního dne nesplnil podmínku řízení spočívající v právním zastoupení, ani včas a řádně nepožádal o prodloužení soudcovské lhůty ke splnění podmínky řízení, postupoval Nejvyšší správní soud podle § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s. a kasační stížnost odmítl, neboť nesplnění podmínky řízení je nedostatkem, pro který nelze v řízení pokračovat.

[5] Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o § 60 odst. 3 aplikovaný na základě § 120 s. ř. s., podle něhož nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, byla-li kasační stížnost odmítnuta.

**P o u č e n í :** Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 10. srpna 2017

JUDr. Tomáš Langášek
předseda senátu